

Германия, състоялъ въ туй, кждѣ и какъ трѣбвало да бждѣтъ насочени по натагшнитѣ дѣйствия и главни усилия на Густавъ-Адолфа и протестантитѣ? Въ западна-ли Германия противъ разбитата армия на Тилли и рейнскитѣ католически владѣтели, или въ южна Германия противъ роднитѣ владѣния на императора? Оксеншерна и съ него много други убѣждавали Густавъ-Адолфа да се обърне незабавно съ всичкитѣ сили противъ послѣднитѣ и съ силата на оржжието да принуди императора на згоденъ миръ за протестантитѣ, Германия, Швеция и цѣла Европа.

Като признавалъ дѣйствията по тѣзи посока за твърдѣ згодни и необходими, Густавъ-Адолфъ не искалъ обаче да ги прѣдприеме лично съ главнитѣ сили на шведската армия, което лесно можало да даде, както на католицитѣ, тѣй и на протестантитѣ въ Германия, а сжщо и на европейскитѣ държави, особено на Франция, поводъ да се съмняватъ въ чистотата и безкористнието на намѣрениата на Густавъ-Адолфа и да го подозиратъ въ честолюбие. При това тактъвъ начинъ на дѣйствия никакъ не билъ по духа на правилния, прѣдпазливъ, систематически начинъ за водение на войната отъ Густавъ-Адолфа. Той намиралъ за необходимо да се обезпечи напълно по напредъ отъ страна на Тилли и рейнскитѣ католически владѣтели, да ги отцѣпи отъ Бавария и императора, съ освобождението, заеманието и въоръжението на югозападна протестантска Германия, и да се затвърди въ западна Германия толкозъ здраво, колкото и въ сѣверна. Освѣнъ това имало е вѣроятно и други политически причини (особенно отъ страна на Франция), които сж му прѣпятствували да се съгласи на този начинъ за дѣйствие. Отъ друга страна дѣйствията въ западна Германия про-

тивъ Тилли и рейнскитѣ католически владѣтели ставали, слѣдъ лайпцигската побѣда, по маловажни, второстепенни и не искали употреблението за тѣхъ главнитѣ сили на шведската армия подъ личното прѣдводителство на Густавъ-Адолфа. Часть отъ протестантскитѣ сили била достатъчна за да не позволява на Тилли да се усилива и затвърдява въ западна Германия и да обезпечва отъ него фланга на дѣйствията на главнитѣ сили. Вънъ отъ това дѣйствията съ главнитѣ сили противъ Тилли, като вписали войната въ земитѣ на протестантитѣ въ западна Германия, бихъ я отдалечили отъ южна Германия и роднитѣ владѣния на императора. Отъ всичко най згодно и съобразно съ обстоятелствата Густавъ-Адолфъ намѣрилъ да дѣйствува едновременно противъ роднитѣ владѣния на императора, противъ Тилли и въ югозападна Германия. Съ главнитѣ сили на шведската армия той прѣдположилъ да отиде отъ Саксония прѣзъ Турингия и Франкония въ Швабия, да способствува за въстанието и въоръжението на протестантитѣ въ югозападна Германия, да присѣдини къмъ себѣ си силитѣ и срѣдствата имъ, да отцѣли Тилли и рейнскитѣ католически владѣтели отъ Бавария и императора или, по добръ да се каже, да отрѣже южна Германия отъ западна и, като се затвърди на цѣлата ивица между Балтийско море, долний Одеръ и горний Рейнъ, сжщо и на срѣдний Рейнъ, тогава вече да се обърне отъ западъ противъ Бавария и Австрия. Между това саксонския курфюрстъ съ саксонскитѣ войски и часть отъ шведскитѣ и другитѣ протестантски трѣбвало да внесе войната въ Силезия, Бохемия и Моравия, като обезпечва по този начинъ лѣвия флангъ на шведската армия, а хессенъ-касселския ландграфъ съ своитѣ